

har lagt så snævre rammer for os – og det er jo så altså finansministeren, der har gjort det – at vi ikke kan løse det her problem.

Det er igen og igen og igen det argument, der bliver brugt, og vi kan diskutere fra nu af og til dommedag, om det så er rimeligt eller ikke rimeligt. Det vil hr. Klaus Hækkerup formodentlig sige, det ikke er, for ellers ville han jo dermed underkende regeringens politik.

Men sandheden er jo, at kommunalpolitikere over hele landet bruger Folketinget som undskyldning for, at der ikke sker de ting i deres kommune, som borgerne ønsker, og derfor må jeg altså sige, at det, regeringen melder ud i forbindelse med de her aftaler, har en kraftig effekt, og man har jo altså tidligere i andre regeringers tid set ganske kraftige indgreb over for kommuner og amter, og de frygter jo også, at der så i de næste forhandlinger bliver problemer.

Man skal lade være med at underkende det her. Det kan godt være, at de socialdemokratiske borgmestre alle sammen er uden frygt og dadel, og at alle er stovte folk, der kæmper sig igennem, men jeg har nu også hist og her mødt en og anden socialdemokrat som kommunalpolitiker, der sagde, at det er også Folketingets skyld, at vi ikke kan gøre alt det gode, vi i virkeligheden ville.

Så det, jeg siger, er: Giv dog kommunerne retten tilbage til at gøre det, som de så gerne vil.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg støtter sådan set hr. Peter Duetofts bemærkninger langt, langt ad vejen og er meget enig i, at kommunerne bør have meget større frihed til selv at tilrettelægge deres økonomi. Det synes jeg er en flot melding, og jeg vil gerne bakke op om den.

Men så bliver jeg selvfølgelig nødt til at spørge hr. Peter Duetoft, om det ikke giver en vis risiko for, at Danmark kommer til at overtræde ØMU-konvergenskriterierne. Vil hr. Peter Duetoft ikke give mig ret i, at hvis det er sådan, at man skal udleve det princip, som hr. Peter Duetoft her taler så varmt for, så bliver man faktisk nødt til at anbefale befolkningen at stemme nej til euroen?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det bliver spændende, hvad svaret bliver nu. Det er da godt, der kan være en morsom bemærkning en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Så tager vi lige en times ØMU-debat.

Det er ikke min opfattelse, at det er noget som helst problem. Jeg er helt overbevist om – og det er jo grundlaget for, jeg tør sige det – at der er så lidt prestige i, og der er så lidt lykke ved at sætte en kommune- eller en amtsskat op, at politikerne ikke bare vil rende rundt og gøre det for deres fornøjelses skyld. De vil gøre det i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, fordi der er nogle opgaver, de ikke kan løse. Men i dag har man lagt så snævre rammer, at der er opgaver, de ikke kan løse, og hvor de så bruger os som en undskyldning.

Jeg vil påstå, at der ikke bliver en voldsom stigning i skatteudskrivningen, men at det bliver de steder, hvor det er nødvendigt. Så i stedet for alle mulige fiksfakserier med salg og køb og leje, og hvad ved jeg, så vil man i en periode kunne sætte skatten op til det, der er nødvendigt. Jeg tror ikke på, at det giver et generelt skred i og en ødelæggelse af dansk økonomi, problemer omkring ØMU'en osv.

Så jeg må sige til hr. Frank Aaen, at den går ikke. Det får mig ikke omvendt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det havde jeg nu heller ikke forestillet mig, men det er jo immervæk alligevel en realitet, at der i dag ligger et ansvar hos finansministeren for at sikre, at den nationaløkonomiske udvikling ikke – med finansministerens ord – løber løbsk. Det kan vi jo godt fratage finansministeren, og det vil jeg da med glæde gøre. Jeg tror heller ikke på, det vil føre til en stor ulykke for landet. Men det ændrer jo ikke ved det faktum, at ved et ja til euroen flytter den finanspolitiske ansvarlighed ned til den nye nationalbank i Frankfurt. Så er det dernede, de tager stilling til, om den offentlige sektor i Danmark under ét holder sig inden for de rammer, som ØMU-konvergenskravene forlanger af os, og så er det dernedefra, regningen kommer.

Så bliver regningen godt nok ikke stilet til den enkelte kommune, men pålagt den danske statskasse som en bøde, for den måde, euroen fungerer på, er jo, at overtræder vi konvergenskravene ved at udvide den økonomiske aktivitet mere, end de dernede mener vi har lov til, så kommer der prompte en bøde, og den skal betales. Derfor er der altså en modsætning mellem de fine hensigtsserklæringer fra hr. Peter Duetoft